

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐξομοιωθεῖς καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐχομεν ἤδη ὑπ' ὄψιν ἡμῶν, δημοσιευθέντα ἐν τῇ ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, τὸν ἀπερὶ ἀπαγορεύσεως βοσκῆς ἐν σταφιδαμπέλοις, φυτελαῖς κλπ. ἐπαρχιῶν τινῶν Νόμον. Διὰ τοῦ νόμου τούτου, ὃν προσέκαλεσαν δεῖναι καταχρήσεις καὶ μεγάλη περὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν κτημάτων ἀτέλεια, διαγράφονται οἱ τρόποι δι' ὧν ὀρίζονται ὑπὸ τῆς δημοτικῆς καὶ διοικητικῆς ἀρχῆς αἱ καλλιεργημένοι περιφέρειαι, ἐξ ὧν ἀποκλείεται ἡ βοσκὴ ζώων καὶ ἀναγράφονται αἱ συνέπειαι τῆς παραβάσεως. Διὰ τοῦ νόμου τούτου, συνεπληρώθησαν τὰ κενὰ τῶν περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου ἀστυνομικῶν διατάξεων καὶ παρέχεται ἡ ἐλπίς ὅτι τὰ κτήματα τῶν ἐπαρχιῶν ἐκεῖνων, εἰς ἃς ὁ νέος νόμος ἀφορᾷ, θέλουσιν ἀπολαύσει τῆς εὐκταίας ἀσφαλείας. Ἄφ' ἧς ἡ καλλιέργεια τῶν σταφιδαμπέλων καὶ ἀμπελῶν ἔλαβε παρ' ἡμῶν μεγάλην ἐπέκτασιν, ἡ ἀνάγκη παρομοίου νόμου ἐγένετο ἐπαίσθητη καὶ πανταχόθεν ἐζητήθη ἡ ἐπιψήφισίς του· διότι, ὡς γνωστὸν, κατ' οὐδένα τρόπον δύναται νὰ συνυπάρξωσιν ἄνευ ἀνυπολογίστου ζημίας, περιπλοκῶν καὶ αὐτοδικιῶν, ἡ καλλιέργεια ὑπὸ τὴν ἐντελεστέραν αὐτῆς ἐμφάνισιν μετὰ τῆς κτηνοτροφίας, ἐννοούσης νὰ ζῆσῃ καὶ ἀναπτυχθῇ εἰς βάρος τῶν καλλιεργητῶν. Ὁ νόμος οὗτος δὲν εἶναι γενικὸς τοῦ Κράτους, διότι ἐν πολλαῖς αὐτοῦ ἐπαρχίαις ἡ ἀνάγκη αὐτοῦ, διὰ τὴν ἔλλειψιν ἀμπελοφυτεῶν κτλ. δὲν ἐγένετο ἐπαίσθητη· δι' ἐκεῖνας ὁμοῦς εἰς ἃς ἀφορᾷ ἐστὶν ἀλθιτὴς εὐεργέτημα καὶ θὰ ἐπιδράσῃ ὠφελίμως εἰς τὴν προαγωγὴν τῆς καλλιέργειας καὶ τὴν πληρεστέραν ἐξασφάλισιν αὐτῆς. Δυστυχῶς ὁμοῦς ἐξ ὄλων τῶν σταφιδοφόρων τοῦ Κράτους ἐπαρχιῶν, μόνη ἡ ἡμετέρα ἔμεινεν ἀποκεκλεισμένη τοῦ νέου τούτου νόμου, ὅστις προστίθησι μίαν ἔτι ἐγγύησιν εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν καρπῶν τῆς φιλοπονίας τοῦ αὐτοῦ. Ὁ νόμος ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐπαρχίας Ντυπλίου, Ἄργους, Καλαμών, Μεσσηνίας, Πυλίας, Τριφυλίας, Ὀλυμπίας, Ἠλείας, Αἰγιαλείας, Τριζινίας, Σκοπέλου καὶ Ἰθάκης. Ἐν τούτοις καὶ ἕκ τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας ἠκούσθη πρὸ πολλοῦ ἡ εὐχὴ ὅπως συμπεριληφθῇ καὶ αὕτη εἰς τὸν κύκλον τοῦ νόμου, ἄτομα δὲ πολλὰ καὶ ὁ ἐμπορικὸς Σύλλογος τῆς πόλεως ὡς Σωματεῖον ἀνηνέχθησαν τοῖς ἡμετέροις Βουλευταῖς, ἅμα τῇ εἰς τὴν Βουλὴν ὑποβολῇ του, ἐξαιτούμενοι ὅπως ἐπεκταθῇ καὶ μέχρις ἡμῶν ὁ σωστικὸς νόμος· καὶ δὲν ἐδύνατο ὁ τόπος νὰ μὴ αἰσθανθῇ τὴν ἀνάγκην νὰ τεθῇ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ νόμου τούτου, ἀφοῦ ἡ καλλιέργεια τῆς σταφιδαμπέλου καὶ τῆς ἀμπελοῦ ἀποτελεῖ παρ' ἡμῶν τὸν σπουδαιότερον κλάδον τῆς ἀτομικῆς δραστηριότητος, ἡ δὲ πλημμελής αὐτῶν φύλαξις ἐστὶ ζήτημα ἐκ τῶν σημαντικωτέρων. Ἡ ἡμετέρα ἐπαρχία δὲν συμπεριελήφθη εἰς τὸν νόμον, διότι οὗτος ἐπεψηφίσθη κατὰ τὴν τελευταίαν βουλευτικὴν σύνοδον καὶ καθ' ὃν χρόνον ἡ ἀντιπολιτευσις εἶχεν ἀποχωρήσει τοῦ Βουλευτηρίου, διὰ τὴν ἀτυχίαν μας δὲ καὶ αἱ ἐξ βουλευταῖ ἡμῶν εἶχον συνταχθῇ τῇ ἀποχωρήσει ἀντιπολιτεύσει, καὶ

οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅπως ἀντιπροσωπεύσῃ καὶ ἡμᾶς ἐπὶ τοῦ πρόκειμένου καὶ διερμηνεύσῃ τὰς ἀνάγκας καὶ τοὺς πόθους μας. Ἐπειτα ἀπὸ ἐξ ἀντιπροσώπων οὗς ἀποστέλλομεν εἰς τὸ κοινοβούλιον, ἐμείναμεν ἔρημοι προστασίας ἐν πρακτικῶτάτῳ ζητήματι, διὰ νὰ διαπρέσωμεν εἰς τὴν ὑψηλὴν θεωρίαν τοῦ Συνταγματικῆς δικαίου, περὶ διορισμοῦ βουλευτοῦ εἰς πρεσβευτικὴν θέσιν, καὶ εἰς τὴν προστασίαν ἀλλοτρίων συμφερόντων περὶ Κωπαίδος, ἧς τὰς μετοχὰς οὐδὲ κατ' ὄψιν ἐγνώρισεν ποτέ τις τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν! Ἄς ἀρκεσθῶμεν λοιπὸν εἰς τὴν δόξαν τῆς ὑψηλῆς ἡμῶν πολιτικῆς καὶ ἃς θυσιάσωμεν ἀπόνως εἰς αὐτὴν τὴν ἀσφάλειαν τῶν προϊόντων τῆς φιλοπονίας μας καὶ τὸν ἄστυ τῶν τέκνων μας. Ἄρκει ἡμῖν ἡ τιμὴ ὅτι ἐξεργάσαμεν γνώμην, διὰ τῶν ἡμετέρων ἀντιπροσώπων, περὶ παρανόμου διορισμοῦ πρεσβευτοῦ εἰς Ἰσπανίαν, ἀρκεῖ ὅτι διερχόμην ὑπεραπολογούμενοι τῆς διαψεύσεως τῶν ἐλπίδων τῶν κηθευτῶν τοῦ χρηματιστηρίου περὶ τῶν ἡμετέρων κτημάτων προνοεῖ ὁ πανάγαθος Θεός.

— Ἡ πρὸς τὸ ἔθνος ἡγεμονικὴ δωρεὰ τοῦ μεγαθύμου Κεραλλῆνος κ. Παναγῆ Βαλλιάνου, ἐνεποίησε καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ζῶηράν αἰσθησιν καὶ ἐπέσυρε πρὸς τὸν δωρητὴν τὴν κοινὴν εὐγνωμοσύνην.

— Πολλὰ ἐνθαρρυντικὰ πληροφορούμεθα περὶ τοῦ ἄρτι ἰδρυθέντος ἐνταῦθα «Γεωργικῆς Συλλόγου» καὶ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ. Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο σωματεῖον, ὅπερ ἀρτίμει ἤδη περὶ τὰ ἑκατὸν εἰκοσι μὲλη ἐξ ἐγκρίτων συμπολιτῶν, μετὰ ζήσεως ἐπεδόθη εἰς τὴν ἐξερευνήσιν καὶ τὴν λύσιν πολλῶν πρακτικῶν ἀσάτων διὰ τὸν τῶν ζητημάτων, εἰς τὴν ἐργασίαν δ' αὐτοῦ ταύτην προβαίνει μετὰ περισκεφείας καὶ πλερεστάτης γνώσεως τῶν ὑπὸ μελέτην ἀντικειμένων. Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι μέγα μέρος τῆς μερίμνης τοῦ Σωματείου τούτου ἀπασχολεῖ ἡ βελτίωσις τῆς οἰνοποιίας καὶ τὸ δυνατόν τῆς ἐπεκτάσεως τῆς καταναλώσεως τῶν ἡμετέρων οἴνων εἰς τὴν ἀλλοδαπήν· ζήτημα ἐκ τῆς ὀρθῆς ἐπιλύσεως τοῦ ὁποῦ ἠρτῆται κατὰ μέγα μέρος ἡ οἰκονομικὴ εὐεξία τοῦ τόπου, ἧτις ἄλλως πρὸ πολλοῦ ὑπονομεύεται κατὰ τρόπον λίαν ἀνησυχαστικόν. Ἰδίαν τὸν ἡμέτερον Γεωργικὸν σύλλογον ἀπασχολεῖ ἡ μελέτη τοῦ τρόπου καθ' ὃν διὰ τῆς χλωρᾶς σταφίδος δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν οἴνους εὐθύνους καὶ ἀποδεκτοὺς εἰς τὰ μεγάλα εὐρωπαϊκὰ κέντρα· δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ καταδειχθῇ ὅτι ἂν τοῦτο γίνῃ ποτὲ δυνατόν, ἡ τύχη τοῦ προϊόντος ἡμῶν τούτου ἐξασφαλίζεται τελείως κατὰ τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ὑπερμέτρου παραγωγῆς, ἧς τὰς συνέπειαι ὁ τόπος ἤρχισεν νὰ αἰσθάνηται ἤδη, καὶ ὅτι οἱ συντελέσοντες ὅπως δήποτε εἰς τὴν πραγματοποίησίν του, τὴν μεγίστην θὰ προσενέγκωσι τῷ τόπῳ ὑπηρεσίαν. Κατὰ τὴν γνώμην τῶν εἰδημόνων ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου τούτου, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀδύνατον, ἀλλ' εἰς συντέλειαν αὐτοῦ ἔχόμεν χρεῖαν δοκιμῶν καὶ πειραμάτων ἅτινα τὰ άτομα κατ' ἴδιαν δὲν δύναται νὰ ἐπιχειρήσωσι. Τὰς δοκιμὰς ταύτας θὰ ἐπιχειρήσῃ ὁ Γεωργικὸς Σύλλογος, ἐπικαλούμενος, εἰς τὸ κάλλιστον ἔργον του, τὴν συνδρομὴν παντὸς

φιλοπροόδου συμπολίτου, οὐδεὶς δ' ἐπιζόμεν βέλαι κωφεύσει εἰς τὴν πρόσκλησίν του. Τὸ σωματεῖον τοῦτο ἐμπνέει πᾶσαν ἐμπιστοσύνην, ἡ φιλοτιμία δὲ καὶ ἡ εἰδικότης τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὸν μελῶν εἰπὴν ἀρκοῦσαι ἐγγυήσεις περὶ τῆς λελογισμένης ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείας του. Ἐγκαίρως θέλομεν γνωρίσει εἰς τοὺς ἡμετέρους συμπολίτας τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συλλόγου ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου καὶ τὸν τρόπον ὃν παραδεχθήσεται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν αὐτοῦ. Ἀλλὰ πρὸ τούτου καθήκον ἡμῶν κρίνομεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν ἰδιαίτεραν ἐκτίμησιν τοῦ κοινοῦ τὸν κ. Μάρκον Φιλίππου, τὸν γνωστὸν διευθυντὴν τοῦ ἐνταῦθα Γαλλικοῦ Καρφενείου, ὅστις καὶ πρὶν τῆς συστάσεως τοῦ Γεωργικῆς Συλλόγου καὶ μετ' αὐτὴν μετ' ἀδιαπτώτου ζήλου ἐνασχολεῖται εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀνωτέρου ζητήματος τῆς οἰνοποιίας καὶ ἰδίᾳ εἰς δοκιμὰς πολυδαπάνους εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σταφιδίου οἴνου. Ὡς καλῶς γνωρίζομεν ὁ φιλότιμος οὗτος οἰνοποιός, οὐδενὸς ἐφείσθη κόπου καὶ οὐδεμιᾶς δαπάνης, ἵνα ἐξερευνήσῃ καὶ προσδιορίσῃ τὰς πρὸς οἰνοποιεῖαν ἰδιότητας τῆς ἡμετέρας σταφίδος, καὶ ὅτι ἡ ἀθόρυθος αὐτῆς ἐργασία του ἔδωκεν ἐξαγόμενα λίαν ἐνθαρρυντικὰ περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Καθόδηγούμενος ὁ κ. Φιλίππου ὑπὸ μακαρᾶς πείρας, ἀλλεπαλλήλων δοκιμῶν, καὶ ὑπὸ τῶν συμβουλῶν τοῦ γεωπόνου κ. Δ. Ἀρμπελικοπούλου, κατώρθωσεν ἐπ' ἐσχάτων νὰ κατασκευάσῃ ἐκ χλωρᾶς σταφίδος οἶνον φέροντα ὅλα τα συστατικὰ τῆς ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς βυρώπης εὐδοκιμήσεως, κάλλιστον τὴν γεῦσιν καὶ εὐθύνον τὴν κατασκευὴν. Δι' ἀφελούς τὴν φράσιν καὶ ἀπερίττου ὑπομνήματος ὁ κ. Φιλίππου ὑπέβαλε πρὸς τὸν Γεωργικὸν Σύλλογον τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐνεργείας του καὶ δείγματα τοῦ πρὸ αὐτοῦ κατασκευασθέντος οἴνου, ὅστις ἐκρίθη ὡς κάλλιστος καὶ δεκτικὸς πολλῆς βελτιώσεως. Διὰ τοῦ ἰδίου ὑπομνήματος καταδεικνύσιν πρὸς τὸν Σύλλογον τὰ ὠφελήματα τοῦ τόπου ἐκ τῆς τοιαύτης χρησιμοποίησεως τῆς ἡμετέρας σταφίδος καὶ ἐπικαλεῖται τὴν συνδρομὴν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῶν σχετικῶν δοκιμῶν, χάριν τῶν ὁποίων φιλοτίμως προσφέρει τὰ μέσα του καὶ τὴν προσωπικὴν του ἐργασίαν. Ἐπιζόμεν ὅτι ὁ Σύλλογος θέλει ἐξέρει τὸν τρόπον οἷως συνδυάσῃ τὰς προσπάθειάς του πρὸς τὰς τοῦ κ. Φιλίππου καὶ θὰ διαγράψῃ τρόπον ἐνεργείας χρησιμοποιοῦντα ὅλας τὰς εἰδηκότητας. μίᾳ τῶν ὁποίων ἐστὶν ἀναμφιβόλως καὶ ἡ τοῦ κ. Μ. Φιλίππου. Ὁ κύριος οὗτος ἐγένετο πρὸ πολλοῦ ἀξιὸς ἐπαῖνου, διότι μεμονωμένον ἄτομον, ἄνευ ἐπαρκῶν μίσων, κατώρθωσε νὰ βελτιώσῃ τὴν παρ' ἡμῶν κατασκευὴν πολυτίμων πνευματικῶν ποτῶν, νὰ καταστήσῃ τὺς οἴνους του ἀξιὸς βραβείου εἰς διθενεῖς ἐκθέσεις καὶ νὰ δώσῃ τὴν πρώτην ὠθῆσιν ἐνταῦθα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ σταφιδίου, ὅστις ἴσως ἐνέχει μέγαν τῆς χώρας πλοῦτον.

— Τὸ ἐκκλησιαστικὸν συμβούλιον τοῦ ἐνταῦθα Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐνέγραψε συνδρομὴν ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως ἀνδριάντος εἰς τὸν αἰετῶνον Γερμανὸν δραχ. ν. 500. Μανθάνομεν εὐχαρίστως ὅτι καὶ τὰ ἄλλα ἐνταῦθα ἐκκλησιαστικὰ συμβούλια

εκδήλωναν άνοικίων τρόπων έκ μέρος των δικαστικών προσώπων. Άλλως πώς δικαστικός άγων περί ποινών, περί τούτο κατά τό ήμισυ περιτρέφεται, εις την άπόδειξιν δηλονότι της άθώατης του κατηγορουμένου και εις την προσπάθειαν αυτού και των υπερασπιστών του ν' αναδείξωσιν αυτόν άθων. Η ενέργεια αυτή ού μόνον δέν άποκρούεται υπό του νόμου, άλλ' ένίοτε επιβάλλεται παρ' αυτού επιτακτικώς και έλλείπουσα, αναπληρούται υπό του δικαστηρίου έξ έπαγγελματος, ώστε ή έννομος αυτή προσπάθεια, όσον θερμή και άν ήται, ούδενός έπρεπε νά τάρσση τό νευρικό σύστημα.

Ο κ. Είσαγγελεύς λέγει και άλλο τι ούχ' ήτον παράδοξον' ότι, επειδή ο κ. Άντισταγγελεύς του είναι έντιμος και άκεραιός δικαστικός υπάλληλος πρέπει νά τή συγχωρώνται δικαστικά τινα μειονεκτήματα, έγκείμενα εις τό νευρικό του σύστημα: Άπό πότε κατέστη παρ' ήμιν ή δικαστική έντιμότης και ή άκεραιότης τόσον σπάνιον και δυσεύρετον χορημία, ίνα οί κτήτορες αυτού έχωσι τό δικαίωμα νά μάς δέρωσι, κατά τό δη λεγόμενον, με τό παπούτσι; Σήμερον ή εκπλήρωσις του καθήκοντος υπό των δικαστικών προσώπων δέν είναι πράγμα δύσκολον, ούδέ δυσεύρετο: άρεται ή δικαστική έντιμότης και άκεραιότης, ίνα λογίζονται ήρωες ή μάρτυρες οί επιτελούντες εκείνο και άξιολογούμενοι οί εξακοούντες ταύτας. Διά τούτο ο δικαστής και τιμάται και άμειβεται, διά νά ήται τίμιος, άκεραιός άμερόληπτος και έν ή άν ήμέρα παύση νά ήται τοιούτος, έκπίπτει του άξιωματός του, άτιμάζεται και εις φυλακήν βάλλεται μετά των κακούργων' εύτυχώς δέ σήμερα οί άσυνείδητοι δικασταί άποτελοῦσι έλαχιστην μειοψηφίαν του δικαστικού σώματος, όπερ άποβαίνει άξιον τής άποστολής του και πολλής τιμής. Δέν είναι λοιπόν ιδιαίτερον προσόν δικαστικού προσώπου ή έντιμότης και ή άκεραιότης, διά νά δικαιούται ένεκα τούτων τις εις εξαίρετικας προνομίας ή παραχωρήσεις και εις άνοχήν παραφωρών άδικαιολογήτων. Τό ευερέθιστον των νεύρων, δύναται νά ήται παθολογική μόνον κατάστασις, δεομένη ίατρικής προνοίας και συχνών ψυχρολουσιών, ούδέποτε δέ δικαστική άρετή.

Ηθελε φέρε ήμάς πολύ μακράν ή άναίρεσις και τής έτέρας πλάνης του κ. Είσαγγελέως, ότι ή θέσις των ένασκουόντων εισαγγελικά καθήκοντα έστιν άκανθώδη; Θά ήτο έν τούτοις πολύ εύχερες ν' άποδείξωμεν τούναντίον ότι αυτή έστι λίχν δμαλή, άν όχι και ρόδινο. Όπου ή εισαγγελική άρχή μετέχει κατά τό πλείστον καθαρώς δικαστικού χαρακτήρος, όπου την δικαστικήν συνείδησιν των Είσαγγελέων εις ούδένα επιβάλλουσι περιορισμόν νόμιμοι διατάξεις, όπου ή εισαγγελική άρχή έστιν όργανον νόμων σοφών και φιλανθρώπων, σαφώς δ' ώρισμένων, οί ένασκούντες αυτήν δέν έχουσι δικαίον λέγοντες ότι διατελοῦσιν εις άκανθώδη θέσιν: μόνον προς την ίδίαν συνείδησιν δύναται ένίοτε οί εισαγγελείς νά παλαίσωσι και εκεί νά αισθάνωνται τάς νύξεις άκανθών' εξαίρετικών δ' αιτιών ένεκεν, σπανιωτάτων παρ' ήμιν, εις τάς καθ' ήμάς ήμέρας και ίδία ένταῦθα, ά δέν είναι άνάγκη νά κατονομάσωμεν, ή εισαγγελική συνείδησις δέν πειράζεται ούτε καθ' υπό των πειρασμών τής πολιτικής, οίτινες δέν ήσαν πάντοτε έν τή παρελθόντι άξιοκαταφρόνητοι.

Ένωρούμεν ότι όσα έξεθέσαμεν επί του υπό συζητησιν άντικειμένου είσιν άληθεις όλίγον τραχείαι' ότι ίσως εις πολλούς προξενούν δυσάρεσκείας, άλλά αι άληθεις όσον πικραί και άν ώσι πρέπει νά λέγωνται, διότι είσιν ως τό καυτήριον όπερ ούδένα μωρόν ή άρρωστον τέρπει, τό όποιον όμως θεραπείαι δεινά νοσήματα. Η δικαστική συμπεριφορά νοσεί παρ' ήμιν έν πολλοίς και δείται θεραπείας και χάριν τής δικαστικής άξιοπρεπειας και χάριν τής των ατόμων. Πρός εξαντλήσιν του ζητήματος όλίγα υπολείπονται εισέτι νά εκτεθώσι, τούτο δέ θά πιάξωμεν εις τό προσεχές.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Μαΐου 26.— Έν τή συνεικία Βλατερών συνεπλάκησαν κατόπιν έριδος ο Ιωάννης Άγγελόπουλος και Γεώργιος Τριψάνης, οίτινες άντήλλαξαν και πυροβολισμούς διά πολυκρότων άνευ άποτελέσματος. Οί άστυνομικοί κλητήρες συνέλαβον μόνον τον δεύτερον και τον ώδήγησαν εις την άστυνομίαν.— Μαΐου 27.— Έν τή άνω πόλει ο Ιωάννης Λεκατσάς, Κεφαλλην, έπετέθη κατά του συμπατριώτου του Στεφανή Κλαουδάτου, όν ήκησε έλαφρώς.

Άπό τής 24ης μέχρι τής 29ης Μαΐου κατασχθέντες επώληθησαν εις άνάλογον ύποτίμησιν πολλοί άρτοι έλλειπεις κατά τό θάρος, οίτινες άνήκον εις τούς καταγγελοθέντας διά τούτο άρτοποιούς Ν. Κωνσταντίνου, Δ. Παπαδόπουλον, Δ. Νικολάου, Ιω. Χαρίτην, Θωμάν Καράμπεταν, Άναστ. Κόλλαν, Π. Χαράλαμπόπουλον και Γ. Κερασώτην, έξηφανίσθησαν δέ ως εφθαρμίοι μεγάλης ποσότητος ίχθυσ άνήκοντες εις τούς ίχθυοπάλας Σπύρον Άπεργην, Άριστοτέλη Μπλαπέταν και Άνδρ. Διαμάντην' έχύθησαν πολλαί όκάδες γαλακτος μραιγμένου με ύδωρ και άνήκοντες τούς γαλακτοπάλας Χαριάφ Τρούμπα, Βασιλείφ Ζυγούρη, Γεωργίφ Δημπούλη και Ταξιάρχη Φακοπούλη,

Δικασθέντες ένώπιον του πταισματοδικείου τής βορείου πλευράς κατά τάς συνεδριάσεις τής 24ης και 31ης λήγοντος κατεδικάσθησαν κατ' άντιμωλίαν εις πρόστιμον άνάλογον οί Γεώργιος Εύαγγελλίου, διότι επώλει άρτον έλλειπή κατά τό θάρος, Ν. Κοσμάτος και Ν. Άλεξανδράτος διά τον αυτόν λόγον, Κωνστ. Γάτσος, διότι είχε κατειλημμένον τό πεζοδρόμιον, Άλέξ. Άναστασίου και Β. Παπαδόπουλος διά τον αυτόν λόγον, Α. Κόλλας, Π. Μακρή, Π. Καλλίτσος, Χ. Παναγιωτακόπουλος, διότι επώλουν άρτους έλλειπεις τό θάρος και άθλιας ποιότητος, Γεράσιμος Κουτασάς, Κ. Μπουρνόβας, Ιω. Καλλίτσος, Π. Παπαϊωάννου, Κυριάκος Άναστασίου, Δ. Άνδρικόπουλος, Γ. Κανελλόπουλος, Ιω. Ατζαρίδης Χ. Παπουτσάπουλος (δίδ), Β. Παπαδόπουλος και Κ. Γάτσος (δίδ), διότι είχον κατειλημμένα τά πεζοδρόμια, Χρ. Παναγιωτακόπουλος, και Ν. Τσιμποπούλος, διότι επώλουν άρτους ύπερ την διατίμησιν και έλλειπεις.

(Έκ του γραφείου τής άστυνομίας.)

Πρός την άξιότιμον Διευθύνσιν τής εφημερίδος «Φορολογούμενος».

Έν τή ύπ' αριθ. 22 φύλλω τής έγγωρίου εφημερίδος α ή Έποχή ν άνεγράφη την προχθές Κυριακήν, 27 του μηνός τούτου, ότι λυπηρά τις σκηνή μικρού δειν έδιδε χώραν εις άξιοθρήνητα άποτελέσματα, και ότι ή μετά τραγικής περιπαθείας έκτραγωδηθείσα αυτή σκηνή έλαβε χώραν έν τή Γυμναστηρίω καθ' ήν ώραν έγίνοντο αι έξεταστικάί του μαθήματος τής γυμναστικής δοκιμαί ένώπιον του γυμνασιάρχου και διδασκάλων του ά. γυμνασίου. Η μυθοπλαστία αυτή όλίγου δειν μετέφερον έμε εις άλλον τόπον και εις άλλο γυμναστήριον παρά έν Πάτραις και έν τή Γυμναστηρίω, όπερ διεύθυνω. Άλλ' έκ τής αναγραφής, ότι ο κ. γυμνασιάρχης ήτο παρών, και ότι έκ ά γ γ α σ ε ν επί τή καταπτώσει του μαθητού, και ότι έκ του κ α γ γ α σ μ ο υ του γυμνασιάρχου προήλθεν ή ρ ή ξ ις και έξήλθον έ γ χ ε ι ρ ί δ ι α, ρ ε θ ό λ β ε ρ, ξ ί φ η και π ε λ έ κ ε ις κ λ π. δέν εθράδυνα νά συνέλθω και έννοήσω, και τοι ξένος έγώ και νέηλος, ότι εύρίσκωμαι έν Πάτραις, όπου δά από τινος ψυγαγωγούμεθα θεώμενοι τον σκοπόν προς δν βάλλουσιν οί γνωστοί πλην άτυχείς άγωνισταί τής συκοφαντικής σκοποβολής. Άφηγοῦμαι, κ. Συντάκτα τό θ λ ι β ε ρ ό ν σ υ μ β α ν. Ούτε έξεταστικάί κατά τον χαρακτηρισμόν των έντ' ή Έποχήν δοκιμαί έγένοντο' ούτε γυμνασιάρχης ήτο παρών, ούτε δι δ α σ κ α λ ο ς άλλός, ούτε πολίται, ούτε μαθηταί τό παράπαν, έκτός εύα-

ρίθμων τινών και έμοῦ, οίτινες εμείνωμεν έν τή Γυμναστηρίω μετά την αναχώρησιν πάντων, του κ. Νομάρχου, των κ. κ. Εφόρων, του κ. γυμνασιάρχου των κ. Καθηγητών και λοιπών. Έκ των παραμεινάντων λοιπόν παιδών έξήτησάν τινες την άδειάν μου νά γυμνασθώσιν όλίγον επί των γυμνασικών όργάνων. Ηίς δέ τούτων ο Θεόδωρος Παπαθεοδώρου, μαθητής τής ά. τάξεως του ά. Γυμνασίου και υπάλληλος παρ' τώ φαρμακείω του κ. Άνας. Γκαλφίνοπούλου, όλισθήσας έπescen από του μονόζυγου, χωρίς ούτε νά δουπήση ούτε νά μ ω λ ω π ι σ θ ή, ούτε τό παράπαν νά κωνιαθή. Επί τή πτώσει έγέλασαν οί άλλοι μαθηταί, ως συμβαίνει συνήθως έν τεις Γυμναστηρίοις' ο δέ πεσών θυμωθείς διευθύνθη ίνα ζητήση τον λόγον, παρ' των γελώντων και ν' αὐτοδικήση ίσως διά τινος ραπισματος τούτο όμως εμπόδισα έγώ, παρεμβάς εις τό μέσον. Έπειδή όμως είδον ότι άλλος τις, μή μαθητής, ήν έντός του Γυμναστηρίου, και ήθελεν αυτός νά διεκδικήση την φιλοτιμίαν του καταγελασθέντος (διότι ως έμαθον έπειτα ήτο άδελφός του πεσόντος), διά τούτο έκλεισα άμέσως την θύραν του Γυμναστηρίου και κρατήσας αυτόν, τον μή μαθητήν, προσεκάλεσα την παιδονομίαν και παρεδωκα τούτον εις αυτήν, ως υπαγόμενον εις την δικαιοδοσίαν της. Μετά ταῦτα δέ ούδεν έτερον έγέγετο. Δέν πιστεύωμεν, ότι άλλοίαν έσχεν αντίληψιν και ή Παιδονομία' ούδέ πλανώμεθα άν φρονώμεν, ότι μετά μειδιάματος οίκτου θά απέβλεψεν ή Παιδονομική άρχή προς τον άποδιδόμενον αυτή θρίαμβον δ' ήθεν, ότι έσωσε την ζώην τόσον τιμαλφών υπάρξων έ γ κ α ι ρ ω ς π α ρ ε μ β ά σ α και διά τι μ ω ρ ι α ς ά π ο χ ρ ώ σ η ς δια λύ σ α σ α τον δονκιωσωτικόν τούτον εμφύλιον πόλεμον.

Έν Πάτραις τή 28η Μαΐου 1884.

Ο Διευθυντής του Γυμναστηρίου

Άνδρ. Πετρούτσος.

Κύριε Γ. Έρϋφε!

Δέν έχετε τό θάρος ν' άπαντήσετε διά τής υπογραφής σας άλλά και πάλιν κρύπτεσθε όπιθεν του Ι. Ζέρβα εις τό ύπ' αριθμ. 20 φύλλον τής εφημερίδος «Έποχή». Έγώ δέν έντρέπομαι, όπως ύμεις, και διά τούτο θά σας άπαντήσω ένυπογράφως, θά παραλείψω δέ πολλά, άπειρα, τον βίον σας, την ιστορίαν σας, τάς κοινωνικάς σχέσεις σου και την διαχείρισίν σου, ως δημοτικού άρχοντος.

Με υβρίζεις καπηλικώς, σύστασις διά πάντα παρ' σου υβριζόμενον, δέν σε συνερίζομαι διά πάς υβρεις σου, άπεναντίας σου είμαι εύγνώμων, διότι θά μάθωσιν όσοι δέν έγνώριζον και θά πεισθώσιν όσοι άμφέβαλλον, προς τιμήν μου, ότι δέν είμαι φίλος σου. Βεβαίως δέν ήδυνάμην νά εύρω χάριν παρ' σοι, έγώ, άφου καθύβρισας εισελθών μέχρι των ίερών, των οικογενειακών αδούτων, την τιμήν του καλού και αγαθού συμπολίτου μας Κάλαιμογάρτου, άφου καθύβρισας τον άείμνηστον Άνδρέαν Δόντιον, άφου καθύβρισας τον Χαλκιάπουλον και τον άείμνηστον Βυστάθιον. Πλάττωλον, την έντιμον ένάρτερον και επιστήμον αθηναίον του άείμνηστου πολιτευομένου, Άναστοπούλου, άφου καθύβρισας πολλάκις τον χρηστόν πολιτευτήν Δρ. Κοντογούρην, άφου καθύβρισας αυτόν τον έμφυσησάντα πολλάκις δύναμιν εις την έξησονημένην ήθικην πολιτικήν και ύλικήν ζωήν σου πρηνήν ύπουργόν Ρικάκην, άφου καθύβρισας τον δημοφιλή και πατριωτικώτατον άνδρα Άνδρέαν Ρηγόπουλον, τον διακεκριμένον σταφιδέμπορον και πολιτευτήν έν Δίγλιαία Ιω. Μπογδάνον του όποίου εκινδύνευσεν ή ζωή, άν δέν ετύγγανεν ο γαμβρός του Μαργαρίτης διά ν' άντρέψη εις φυγήν τούς και' εκείνου επιτεθέντας δειλους. Δέν σε συνερίζομαι διά τάς υβρεις σου, άφου καθύβρισας τον εκθύμως ύποστηρίζαντά σε και την οικογενειάν σου άείμνηστον Θερασόδουλον Ζαΐμην, άφου καθύ-

...ως δήμαρχος Πατρών, διά θανατών μέ-
σων, τόν διερχόμενον εκ τής πόλεως μας Αλέξ.
Κουμουνοδούρον, εξαίρων τόν Δελιγεώργην, ον
πάλιν καθύβρισας, παραδθείς εις τόν Κουμου-
νοδούρον, άνευ τής γνώσεως του άπείου, και όπως
τόν περιποιήθης, καθύβρισας, διερχόμενον έντευ-
θεν, τόν Τρικούπην* έγκαταλείψας πάλιν τόν Κου-
μουνοδούρον, έγένετο ως ύπουργός τυφλόν όργανον
του Τρικούπη, ον πάλιν, ότε σε έπαυσεσιν ως ύ-
πουργόν ύβρισας. Αφού τέλος καθύβρισας πάν-
τας τους καλούς και έντίμους συμπλίτας σου,
εΐτινες διά τής έντίμου έργασίας των άπέκτησαν
περιουσίας κατέπιπαινεσιν σήμερασιν έν τή κοινωνία
ότι δ'ήθεν άπόζουσιν αί χείρες των σαρδελών και
πετρελαίου και ουδέν ευγενές άσθημα έχουσιν ου-
τοι, και ότι διά να σε παρακολουθώσι πρέπει να
άπειδώνται και ύβρίζονται. Μετά τοιαύτην βιο-
γραφίαν, πλήρη ύβρεων, δέν ήλπίζον έγώ να εύρω
χάριν μη εξακολουθών να ήμαι φίλος σας. Με ά-
ποκαλείτε άγνώμων χωρίς ν' αναφέρητε τους
λόγους των ύποχεώσεων δι' ους άγνωμόνια εις
ύμας. Είναι άληθές ότι εις έχρήμην εις την οικίαν
σας, ότι εκθύμως ειργαζόμεν ύπερ σου και του ά-
δελφου σου εις τας εκλογάς, ως και άλλοι συμ-
πολιται μας διατρέχοντες τόν κίνδυνον ν' άπο-
κλησθώσιν άγνώμονες, εάν άπομακρυνθώσι του
κομματός σας. Σημειώσατε τους λόγους των ύ-
ποχεώσεων, διά να δείξω και έγώ εις τόν κόσμον
ποιας ύποχεώσεως έχεις εις έμε και εις άλλους.

2ον) Μη αναφέρεις, κ. Ρούφε, την οικογενεια-
κήν σου δόξαν και εύπορίαν* δέν την άμφισβητώ,
σήμερασιν όμως τα μεγάλα όνόματα ουδεμίαν έχου-
σι σημασίαν, ή ίδια προσωπικότης είναι τό πάλιν,
άλλοίμονον δ' εις εκείνον όστις στερούμενος ιδίας
προσωπικότητος καταφεύγει εις την άγλην του
οικογενειακού του όνόματος, ό πολυς Βίσκον-
φιλδ πρωθυπουργός τής Αγγλίας ήτο Ιουδαίος,
δέν ειχε μέγα όνομα* ό Αίγχιολιν τής Αμερικης ήτο
ράπτης, και έν Πάτρας θά ίδης έν άσσημον όνομα
να γίνη μέγα και φοβερόν. Αλλά ποιος ύβρισε
την οικογένειάν σου; ους έυβρίσας την ιδικήν μου
άλευ λόγου και αίτίας* αλλά μη και διά την οι-
κογένειάν σου αυτήν δέν ψευδολογείς; ό πατήρ
σου δέν ήτο εις εκ των επισήμων άγωνιστών, ούτε
Ζαήμες ήτο, ούτε Λόντος, ούτε Μαυρομιχάλης ου-
τε Πετιμεζάς. Γράφεις εις την «Εποχήν» ότι ό
πατήρ σου ήν εις εκ των πέντε έν τή Λαύρα, εάν
τούτο είναι άληθές δέχουμαι όλας τας ύβρεις
σου ως άληθείς και όλας τας λοιδορίας* ή-
θελον δημολογήσει ως ό Ιουλιανός ό παραδάτης
ότι ένίκησας και χόρτασε* αλλά ψεύδου, τό γνω-
ρίζουσιν όλοι, ή Ιστορία τό επιμαρτυρεί, αυτός ό
παλαιών Πατρών Γερμανός* οι πέντε έν Λαύρα ή-
σαν γράφει ό Γερμανός, αυτός ό ίδιος, οι άείμνη-
στοι Άνδρέας Ζαήμες, Σωτήριος Χαραλάμπης,
Άσημάκης Φωτίλας και Άνδρέας Λόντος. Ό πα-
τήρ σου ουδέποτε είδε την μονήν τής Λαύρας* ή
οικογένειά σου χρονολογείται από του έτους 1769
καθ' ήν εποχήν ανεφάνη παλαιούσα με την έν
Πάτρας οικογένειαν των Παυλοπούλων και ότι
ό Παυλόπουλος, ως ήρωεσ συλληφθείς έν Πάτρας,
έσοβλήθη, ως άλλος Διάκος, έν Ναυπάκτω τή
προδόσα τίνος; τό γνωρίζεις άπέμεινέν ή ιδική
σου οικογένεια προστατευομένη υπό των Τούρκων
μέχρι τής Επαναστάσεως. Ποία δέ ήτο ή ιδική
μου οικογένεια και ό πατήρ μου φαίνεται έν τή
παραπόδα δημοσιευομένη όμολογία άπάντων των
επισήμων άνδρών του έθνους στρατιωτικών τε
και πολιτικών. Είπε άληθές, κ. Ρούφε, ότι έφυ-
λακίσθην διά τραύματα, άτινα έν ώρα έρεθισμού
επήεγκον κατά τινων, άλλ' ουδεμίαν άτιμωτι-
κήν άπόφασιν φέρω επί των όμων μου, ούτε έν
τή συνηδήσει τής κοινωνίας, ύπαρχει τοιαύτη
κατ' έμού ένός ου γνωρίζεις όποιαι άτιμωτικά άπο-
φάσεις ύπαρχουσι κατ' άλλων έν τή συνηδήσει τής
κοινωνίας, και περ μη εγκαθειροθέντων εις φυλα-
κάς. Όσον άφορά τα λοιπά έν τή ειρημένη άπαν-
τήσει, άπαξίω ν' άπαντήσω, διότι άρκούντως
έχλευάσθητε υπό του καινού.

Ό; εκ τής προβεβηκυίας ηλικίας μου, διότι
είμαι έξικνοντούτης θαρόνομαι να σας γράψω πλει-
ότερα, εις τρίτην όμως άπάντησιν θά προσφύγω
εις την συνδρομήν τίνος όστις έλπίζω να σας ά-
παντήση συγχρόνως και διά τας κατ' αυτού συ-
κοφαντίας καιθά σας άπαντήση εκείνος του όποιου
τόν κάλαμον θά ώχραίστητε άμα διακρίνητε, ο-
πως τρομάξετε τους λόγους του έν τοις Δικαστη-
ρίοις και διά τούτο τόν συκοφαντείτε διά του Ζέρ-
βα, διά τους εις Προστοβίτισαν Μυλωνάδες, θά σας
άπαντήση εκείνος, ον φοβείσθε να ίδητε έν τω κοι-
νοβουλίω, διότι ή φωνή του θά σας έμπνεύση
τρέμον και φόβον.

Δέξασθε, κ. Συντάκτα, την διαβεβαίωσιν τής
ύποληψέω; μου.
Αλέξιος Στριφτόπουλος.

Πιστοποιώμεν οι ύποφαινόμενοι ότι οι έπιπέ-
ροντες τό παρόν μας πιστοποιητικόν έγγραφον ά-
ξιωματικοί τής ελληνικής φάλαγγος Κύριοι Ανα-
στάσιος Στριφτόπουλος και Γεώργιος Στριφτό-
πουλος ό μέν πρώτος άδελφός του εις την άξιο-
μνημόνευτον μάχην του Λεβειδίου τής Τριπολι-
τζάς ύπερ πατρίδος πισόντος δηλαρχηγού Ανα-
γνωστού Στριφτόπουλα, ό δέ δεύτερος υιός αυτού,
ύπρέτισαν την πατρίδα άπ' άρχής τής Έλληνι-
κής Επαναστάσεως μέχρι τέλους αυτής, έχοντες
βαθμούς από τας προλαβούσας Κυβερνήσεις του έ-
θνους επί των παλαιών έλαφρών στρατευμάτων
και φέροντες πάντοτε υπό την έδηγίαν των στρα-
τιώταις, παρευρίθησαν εις πολλάς μάχας και εκ-
στρατείας κατά των έχθρών, όσων εις την Πελο-
πόννησον καθώς και εις την στερεάν, όπου παντού
και πάντοτε έδειξαν ένθερμον ζήλον και άξίεπαι-
νον πατριωτισμόν.

Οι ρηθέντες ούτοι άξιωματικοί καταγόμενοι
άπό αρχαίαν στρατιωτικήν οικογένειαν, άπ' εκεί-
νης αιτίας δέν εκλιναν πώποτε τόν αυχένα εις
τόν Τουρκικόν ζυγόν και την προπάσων αιώνων
μαστιγώσαν την πατρίδα τυραννίαν* αφού εις τό
διάστημα τής επαναστάσεως έχασαν γονείς άδελ-
φούς, συγγενείς και κατάστασιν ύπερ πατρίδος
και είναι έξ εκείνων των πρωταγωνιστών τής πα-
τρίδος εις τους ύπαιθους ή Πατρίς μας χρεώσται
εύγνωμοσύνην, και ένώ εις τό διάστημα τής δε-
καετούς βασιλείας του Βασιλέως τής Ελλάδος Ό-
θωνος δέ καθείζαν καρμίαν θέσιν ούτε στρατιω-
τικήν, ούτε πολιτικήν, και ένώ ύστερούνται έκα-
τής άπλευθερώσεως τής Πατρίδος, μολαταύτα
πάντοτε ή διαγωγή των έστάθη άμεμπτος και
τιμία.

Χρεωστούντες όθεν οι ύποφαινόμενοι, ως φίλοι
τής άληθείας, να έμολογήσωμεν ταύτα πάντα
χάριν τής άληθείας, διδωμεν τό παρόν μας πιστο-
ποιητικόν εις αυτούς και ύποφαινόμεθα.
Έν Αθήναις 10 Ν/βρίου 1843.

Π. Μαυρομιχάλης Υποστράτηγος και πληρε-
ξούσιος, Νικ. Σταματελόπουλος Υποστράτηγος
και πληρεξούσιος, Ίω. Κωλέτης Πληρεξούσιος, Δ.
Πλαπούτας Υποστράτηγος και πληρεξούσιος, Κ.
Δελιγεάννης Υποστράτηγος και πληρεξούσιος, Κ.
Ζωγράφος Πληρεξούσιος, Θ. Γρίβας Υποστράτη-
γος και πληρεξούσιος, Πανούτζος Νοταράς Πλη-
ρεξούσιος και Πρόεδρος τής συνελεύσεως τής Γ'
Σ/βρίου, Άντ. Μαυρομιχάλης ύποστράτηγος, Κ.
Κολοκοτρώνης Πληρεξούσιος, Ρ. Παλαμίδης πλη-
ρεξούσιος, Γ. Κουντουριώτης πληρεξούσιος, Χρύ-
σανθος Σισίνης ύποστράτηγος και πληρεξούσιος,
Ν. Κριζιώτης ύποστράτηγος και πληρεξούσιος,
Β. Πετιμεζάς συνταγματάρχης και Πληρεξούσιος,
Σ. Θεοχαρόπουλος συνταγματάρχης και πληρε-
ξούσιος, Ν. Πετιμεζής συνταγματάρχης και πλη-
ρεξούσιος, Μαυρογιάννης ύποστράτηγος και πλη-
ρεξούσιος, Άνδρέας Λόντος ύποστράτηγος και πλη-
ρεξούσιος, Άν. Μαυροκορδάτος, πληρεξούσιος, Άνδ.
Μεταξάς πληρεξούσιος, Κ. Μπότσαρης ύποστράτη-
γος και πληρεξούσιος, Ίω. Α. Ζαήμες πληρεξούσιος.
Επικυροϋται τό γνήσιον των άνωτέρω ύγρα-
φών.

Αθήναι τή 2 Δεκεμβρίου 1843.
Ο έκπληρών χρέη Δημάρχου Αθηνών
(Τ. Σ.) Σπ. Μπενιζέλος.
Επικυροϋται τό γνήσιον τής άνωτέρω ύπογρα-
φής του έκπληροϋντος έργα Δημάρχου.
Έν Αθήναις τή 2 Δ/βρίου 1843.
Ο Δικικητής Αττικής
(Τ. Σ) Α. Χ. Ανάργυρος.

Κύριε Συντάκτα του εφορολογουμένου.
Σας παρακαλώ να καταχωρήσετε την εξής
είδοποίησιν.

Αποβιώσασιν τής Κρουστάλλως Χρυσανθακίδου
ως θετός υιός και εξ άδιαθέτου κληρονόμος κατέ-
λαβον την κληρονομίαν ταύτης, ήτοι κινητήν και
άκίνητον και τας ύπ' αριθ. 14676, 14682, 14683,
μετοχάς τής Εθνικής Τραπεζας. Ταύτα προς γνώ-
σιν παντός όστις ήθελε ζητήσει έκδοσιν νέων τίτ-
λων, μέλλοντος να ύπαχθή εις τας περι άπάτης
διατάξεις του ποινικού νόμου, καθό διατελοϋντος
έν γνώσει τής κατοχής παρ' έμού, και συγχρόνως
γνωστοποιώ εις πάντας τους τρίτους ότι πᾶσα
πράξις αυτών μετα δ'ήθεν έκτελεστών άκύρου και
ύποβολιμαίας διαθήκης έσται άκυρος και άνύπαρ-
κτος και προσβληθήσεται παρ' έμού άλλως ούδαμού
αναγνωρίζοντος του νόμου έκτελεστάς και ότι
πᾶσα συναλλαγή γενήσεται μετ' έμού ως κληρονό-
μου.

Α. ΦΩΤΗΛΑΣ.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τήν προσεχή Κυριακήν τελούμεν μνημόσυνον εις
τόν ένταύθα Ναόν τής Παντανάσσης ύπερ αναπαύ-
σεως τής ψυχής τής άγαπητής ήμών μητρός και
άδελφής.

ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ Γ. ΦΑΡΣΗ

Παρακαλούμεν τους συγγενείς και φίλους να
προσέλθωσι και ένώσωσι μεθ' ήμών τας προς τόν
Γ'Ίψιστον δεήσεις των.

Έν Πάτραις τή 1 Ιουνίου 1884.
Οι Άδελφοί
Βαρβάρα Α. Αθανασοπούλου.
Πάτροκλος Χαραλάμπης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Γερμανίς δεσποσύνη, γνωρίζουσα καλώς και την
Γαλλικήν γλώσσαν ζητεί θέσιν διδασκαλίσσης
(gouvernante) παρά τινι έντίμω οικογενεία έν Πά-
τραις. Η διεύθυνσις εις τό γραφεϊον του εφορολο-
γουμένου.

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΠΕΚ

δέγεται συνδρομητάς εις τό κάλλιστον πε-
ρισδιπόν του συρμού

LA SAISON

Έτησία συνδρομή τής άπλής έκδόσεως:
» » διά τας Αθήνας δρ. 9
» » διά τας Επαρχίας » 11
Έτησ. συνδρομή τής πολυτελοϋς έκδόσεως
» » διά τας Αθήνας δρ. 18
» » διά τας Επαρχίας » 22

Εις τό κηροπλαστεϊον του Ι. Κωνσταντοπούλου
και Σ. κείμενον εις την οδόν Αγίου Ανδρέου
πλησίον τής οικίας του Γυμνασάρχου Παπαλουκά
και άπέναντι τής μεγάλης οικίας Φραγγοπούλου
πωλείται οίνος άγνότατος Ίθάκης προς λεπτά 70
τήν φιάλην μετά τής φιάλης και άνευ αυτής 50.